

Notes al Programa

Les bandes de música tal i com les coneguem actualment tenen els seus orígens primerament a la Revolució Francesa, i posteriorment al gran avanç tecnològic, en quant als instruments que va realitzar Adolf Sax a mitjans del s. XIX. Aquest famós constructor belga és el creador del Saxòfon i de la família dels bugles: fiscorn, bombardí, etc, entre altres.

Però aquesta no és la primera existència d'una agrupació de instruments de vent, sinó que l'existència d'aquests tipus de grups ve iniciada ja a la prehistòria, i segueix una evolució fins als nostres dies. Una etapa d'aquesta evolució, com no, és el Classicisme. En aquest fructífer i importantíssim període compositors de la talla de Haydn o Mozart varen escriure peces per a grups de vent, els quals solien interpretar aquesta música per amenitzar les celebracions amb caràcter festiu que els aristòcrates celebraven en els seus jardins i palaus.

La formació d'aquests grups podia variar, però la més utilitzada ha estat la que hui anomenem octet de vent clàssic, aquest grup està format per 2 oboès, 2 clarinets, 2 trompes i 2 fagots, i el tipus de peces que interpretaven s'anomenaven Divertiments o Serenates.

Aquesta vesprada podrem gaudir de la ma d'un grup de cambra de la Societat Musical, d'una d'aquestes meravelles musicals que Mozart ens va deixar.

La **Serenat en Mib Major** va ser composta a l'Octubre de 1781 i podem considerar-la com un altra simfonia però per a instruments de vent, ja que la construcció d'aquesta obra te totes les característiques típiques d'una simfonia, des de la seqüenciació dels moviments fins a la construcció en quant a forma.

La segon peça que hui escoltarem pertany al compositor francès Charles Gounod. Aquest compositor d'estètica romàntica va compondre la Petite Symphonie l'any 1885. L'obra va ser un encàrrec de la "Societat de Música de Cambra per a Instruments de Vent" de París, la qual estava dirigida per Paul Taffanel.

Gounod, compondre aquesta simfonieta per a vents com a homenatge a les serenates de Mozart, introduint al octet utilitzat per Mozart la flauta travessera, en honor al destinatari de l'obra, ja que Taffanel era el professor de flauta del Conservatori de París.

La Petite Symphonie està composta de quatre moviments en els que podem escoltar la influència romàntica de Gounod.

I ja per a finalitzar aquest concert, i aprofitant l'ocasió, tenim el plaer i l'orgull de presentar una nova obra dedicada a la figura del nostre patró Sant Jordi. Aquesta obra titulada **Diferències breus sobre l'Himne a Sant Jordi**, ha estat un homenatge que el nostre compositor Benjamín Francés ha volgut fer, en ocasió d'aquest concert.

Aquesta obra d'harmonies tonals, no utilitzades de forma tradicional, està basada en el nostre Himne a Sant Jordi, i consta de tres parts: Preludi, Coral i Invocació, totes elles enllaçades musicalment en un sol moviment.